

אור לישראלים כתר א נזרא דאורייתא אזהרה נוראה תמיד פרק א

יהוה כי דת ארץ שופתים בו בפרט כבר נפשה מופת . אך הדור הזה אינם מקבלים דא"ת . ע"כ לר"ך מופת דוקא . בגזירת פירן פתגמא . ע"ד האבדן שמואל שלמה יעין ב"ר פיהם כהן שבעל מעין כל שנה זו לל"ג י"ב חויר פעה"ק . כטיקיימו כל הכהנים ולוים הנזכרים פעה"ק כאמור בספר לה יאומר ליל ז' יחגלה מקומו . ע"ד הרבנים מקאליג הענדיל שנאברה פעה"ק איז פנים . כשאקבל מתנבים מכל הרבנים שבר"ל מיינת פולן ווארשא כי מקבלים עליהם לקיים כאמור בספר . בזהו יום יחגלה מקומו בו . וזה סוד המסורה (ישע"י מ"ו) ובה י"ז ר"פובא פלך רפה הוה פתאום טאה . ובה הכהן (הנ"ל) ובה האות והמופת (הנ"ל) גם המופת באל שמשון הרדק הכהן ובה הלוי ובה לוי גואל בו ודלקמן באריות בס"ד .

הרי סוף פשוט ביובל האדם פשוטה להטיל חרם פ"ר הי"ל כל מי שיועד להשיב. יבוא וישיב וכל שאינו יודע להשיב יחזוב הסכמתו כיון דג' מתיבי כל חכם מישראל ע"י ד"ת להשיב אם שואלן לו איזה הלכה וכס"כ לנרך שעה תיקון הטוב לנלל ישראל לברכה לישועה ולהתקיימות הגאולה ולבעול גזירות רשות ומבואר בראיות ברורות כי על פניו זה אמרו ח"ל כ"מ שחלמד עתיד להור"ת בו' ולה"ר"ת גימ' חר"מ"ח נוח בלבו פ' ויקהל . ע"כ בשלי גמ' שראו ברה"ט כל הנ"ל דהממת המכסן נז"ו' בו' נקדו חובינה ארס אחר חן . ר"ת מוכי"ת . חן משפט כ"ח י"ו . א"ס . פ' פייט שם ארס רשאי בו' אה"ר . ר"ת א'רס ר'שאי ח' . גם ר"ת אחד מבשלי דיען ח"ן ר"ת חרס נדיו . לברכה נתיי . בלבו האף לנשות כדי שיקבלו דה"ח . וידוע כי ימלאו לאס לומר האף לנשות כי שלמה המלך ע"ה ירמוז בנפשו או בשלי גמ' חן משפט ס' כ"ח י"ז כ"י . כבר תיך זה הרה"ו ז"ל בהקדמת הנ"ל על ארון שחזרפין ס' הוורר ואומרים שאינו מרש"י לפי שזכור בו חמתי האומרים וסביראם ור"א אמר טעמו וסבירתי והיו מחוככים ומלאים ז' : בהלכה בדאיתא חס . אך זה ודאי כי היסוד יכול להכריח את הרבנים שיאמרו טעמם וסביראם כפי שיתברר האמת וכל מי שאינו אומר טעמו וסבירתי לא נחשב דעתו כגלל היינים כדמוכח ממכתה (סנהדרין דף כ"ט) ב' אומרים זכאי ס' אילנו ב' טכיס או ב' מתיביט ור' אומר איני יודע ישימו דיינים פורש"י ז"ל ואצ"ל דאי הוי פליגי פליייהו הוי בטל במיעוטה כי אמר ח"י הוי כמי שלא יסב בדין ומלאה הדין בנשים ואם חלחא בשין פכ"ל א"כ כל מי שאינו משיב כלל יגול שבערו לומר דלך אינו משיב לפי שאינו יודע . וא"כ בהלכה הטוב לכלל ישראל אל נמלאו ב' דיינים רבנים מובהקים שסביראם פה"ן כ" . הרי נגמר הדין על פיהם ואפי' אם נמלאו ששים רבוא דיינים שאינם משיבים כלל אין דעתם נחשב כלל לדון ריין אפי' כא' לבני ב' . וא"כ אם הם רואה הדין לקיים את ההלכה שגמר ע"ג' דיינים או אפי' ע"פ אחר דבענין אסוד והיתר אפי' אחד יגול ליהודא . רק אינו יכול לקיים ממש שאין דבריו נשמעים בו' יכול להכריח את הרבנים שיאמרו טעמם וסביראם . ואם לא ידעו לומר כול יכול להכריחם עפ"י דרך הנ"ל אם שומע מוטב ואם לאו יחא בגויי זהו שורת הדין . והרי נראה כי איזה רבנים הציבו ובאזהרה פרס השיבו ע"ד ובתנתי להם חשיבה נדחות דבריהם וזאת אמת יורה לעינים ודלקמן בזהה חשיבות . וכ"ז כשים מי שמישב מש"כ"ל מי שאינו משיב בו' ופליהם אמרו בגמ' (סנהדרין ר' ל"א) המוטב הלכה בו' אפי' עוברין שבתמי אמן כדלקמן ע"פ סוד .

והנה בירושלמי סוף ברכות אמר שפסקו במצות מורא נקדש ונוכח בזה"ו שמתו לזה אמר ר' יהושע דרומיא ג' דברים גורו ב"ד של מטה והסנים ב"ד של חסלה שפ"ן בו' וכן איתא בבלי סוף מכות (דף כ"ג) והמשכיל יבין מתוך האריות שנתבאר לפיל (פרק ד' ה') בגזמר בבלי יורשניו סוף ברכות . דע"כ שחבו לזה האמר ר' יהושע הנ"ל לאורית דים כח לב"ד של מטה נחסי ולגזור בענין הקודם דמור"מ טעם בזה"ו דה"א דשמירת מקדש טיבב בזה"ו וכמשי"ת בס"ד שיהיה נעין סוף מכות בזה"ו אמר הג"ל ובענין חרי"ג דדידי ר"ש בע" חורא ל"ה ע"כ מש"כ האמר סוחר פקידא פחתתו ע"כ ר"ח מ' מכת

והנה כבר יש ב"ד חשב בזה"ו שחסימים לדברי וא"כ כבר נגמר הדין בב"ד של מטה ומסתמך אן האגמי כבר בב"ד של מעלה וכאמר אביי טס מלאן סייק לעלה ואתא ואמר אלף קרואי קא דרשינן ה"ג קרואי קא דרשינן ע"ש וה"ל קרואי קא דרשינן . ומלטי בגמרא (בבמות דף ע"ו) אמר רבא מנמי שחבר חרבו כשחזר אל ואמר כל מי שאינו שומע הלכה זו יקד בחד

אחינו בני ישראל ובפרט ח"ה שמשו והלמדו מאמר זה ק' פעמים ור' אולי יפשה רושם בלבבכם ותזכורנו מה שהיה שנת הרמ"ח ותרמ"ב ויעשו תשוב' ויקבלו דא"ת אולי יחזן שריתא ישראל וית' המחמד הנ"ל באורך בס"ד . ומבואר בתק"ז תיקון ל' נחזי בניינא ורות אלקים תרחש ע"ה בו' ואלו כל אינן דמשחלקן באורייתא כל חסד דעבדין לברמייא פברין בו' דאלן אינן דעבדין לאורייתא יבשה ולא בציף לאסדלח בהממה וקבלה ט' וי לון דגרמין פנייתא ומרבה ובזהה ורוב ואבדן בשלמא בו' עכ"ל והביאו הרמ"ו ז"ל בהקדמתו לע"ה וספר הקדמות והארץ הרבה פ"ט . וכס"כ וק"ו כשים מי שמופת ר' רש"י ע"ה וזינס רואים לקבל בו' . ע"כ טרם אכתוב פי' ד' הוורר הנ"ל . וכל הנ"ל פ"ה באריות . לפי שאין כפה על האלואה הרשום . ומה מופל באריות כיון שהחוקו שאינם מקבלים דה"ת ע"כ ממש סקוח נפשות בו' הנני לקיים מה שנגלה לי משמים הרמו מה שנקוד מניחם ארס אחר חן בגמ' המיד (דף כ"ח) . להורות להממש הלכה זו האף יפשה כדי שיקבלו דא"ת . הגה מבואר בחושן משפט פ"מ כ"ח ס' ב' ארס רשאי להמרים ברה"טם על כל מי שיועד לו פדות שיבוא ויעוד אבל לא יוכל להשיבין אלא אם לא יגיד ונשא פוט . מיהו אם נראה לב"ד לנרך שעה להשיבין שיגידו האמת הרשום בדין פכ"ל והטעם פשוט כיון שחייבים ע"פ החורה להפיד יכול להטיל חרם על כך שיקיימו מ"כ בתורה וסס בח"מ ס' י"ו סייף ג' סגן אחר מב"ד יש לי זכות בפדים או בר"א ואינו יודע ביד מי הוא חייב הדין להטיל חרם על כל מי שיועד לו זכות בעדים או בר"א שיועד לדיין בו' עכ"ל .

והנה הדברים ק"ו אם בממון הקל וקיינן ומתה פשה ול"ת דהשבת אברה מפני כבוד הכריות עיי"ש בב"מ ושבוטת (ל"ג) ואין לך בזיון גדול להטיל חרם ולנרך שעה ט' אפסי"כ הדין הקי כן בממון הקל ק"ו באיסורא ולקיים מלות חצובות שכל בית המקדש עשה ול"ת דש"ת . הגם כי מי בדוריו שיוכל לומר דבר ברור שהוא מלוא מה"מ מ"מ יוכל להיות שהוא מלוא מדאורי' או אפי' רק משום זכר לאקדש לעשות אהרונא דלחחא שיהי פ"ו חלל"ע ע"ד חקנת ריב"ז (סוכה ד' מ"א) משחרב בה"מ הקדקן ריב"ז ש"הא לולב יטעל במדנה טבעה זכר למקדש ובגמ' מלא לן דעבדין זכר למקדש אר"י דא"ף (ירמיה הגביא הסכן ל' י"ז) כי אפלה ארונה לך בו' . לפי"מ המבואר בכמה ראיות ברורות מדברי נביאים וח"ל שכן לר"ך להיות ובפסיק זה עלמו כי אפלה ארונה אשר על זס סוף עלמו ריב"ז בחיקון לולב כבר נח' לעיל ע"י רמז בגמ' דלר"ך לתקן שמירת מקדש . ויש אולי כתי' פפ"ו ריין דרין לחבר ענין ד' מיינן שבלולב פה ענין כולו' ד' שומרי המקדש משה והארץ ובניו . וסס כתבתי כי כל ענין תיקון ריב"ז שולוב סוף עלמו כפסוק הנ"ל ע"ד רמז אפלה ר"ת אחריו ערבה לולב הדס . טוב הגיט לירי ס' קדוש מפשה רוקח ורמתיי טכ' ג"כ זה הרמז . וכבר כ' בת"ו תיקון תלישי' מה כתוב אמרתי אפלה בחמר ח' אחריו ע' ערבה ל' לולב ה' הדס בו' פכ"ל ומה יבין כל איש אמת כי כן חיותו ס' זה הס רוס"ק . ובת"ו הנ"ל חבתיי ס' אפלה ארונה עם ס' אפלה ב"ח מ"ר רמז שנת חרמ"ב אימתי כאחותה כמסני"ו יש ארוך כמסני"ו שנפשו שנת חרמ"א וסנמניו עם קדוש גימ' רל"ו כמ"ס האר"ל ורמז בל"ת דשה"מ ל"ח רל"ו ובסס קדוש כמסני"ו הקב"ה עשה ל"ס נסיו' לעמו ישראל וע"כ נעשה גם בסוד עם קדוש רל"ו נמסני"ו כדי שיקבלו דא"ת כשה"מ ל"ח רל"ו כדי שיעשה הקב"ה עוד נסים בו' ולנרך שעה"ה שחוקים ולחשי"ת ע"ה ש"ע רבוא נאורין עם חות ה' דבנקבה דשרדקא תיקון ואמת מ"ג מה"ר בו' הרי ק"ו על אמת מטה וכתה אם ארס חורס וואל כפמן ומשיב הלכה ומבקש מ"ח סבורו שישיבו לו ויסנימו לדבריו . או אם יש בידם להשיב ולתרוח דבריו ישיבו כפי שיתברר האמת . ומתקן בתחתיים ופיוסם מהס זמן רב ואינם נר"ג' אפי' בדרך ארשקדמה לתורה להשיב בו' וזה המעשה שא"ל לחתקים כפועל ממש . כי כלל חר"ב' עניינם נשיאות להרבים הראשיים

לפיכך נגזר ויתנו להם על האלוהות הדרך למי שאין לו. ויכתבו פתח בכל עיר כל מיני לב נדבחו בכל סבות לנורח די שישקט ובתנאי שלא יגמרו היוק לנדבות אנשי א"ק כפי"ת סת' בתקנות ורבים יושטו פי"ו ברפואה וישופה וינללו מדאגה הידוע ויזכו צבול אחד לה' וכמה פקרות יפקדו בוס"ק כל אשר ישמור בעזרה בענין זה ויאמרו בפייהם ובלבבם כך הוא טוב להג'ל' כדי שיפקד וכמשרש בחג'ה רבי אלי' רבא פקד' פרק י"ח למדשו למדושי תורה בענין זה יצבר כי מימינו מן המקדש המה וילאיים וסי' פרו למחלל ופלוה לתרופה פי"ט וכמשי"ת באורך ובגמ' (פסאדיון דף ק') פי"ט זה להתיר מה פקרות ר"י אמר לתרופה ממש וכמשי"ת . וכדאי שני נביאים וכמשי"ת יחזקאל הנביא הכהן שאמר ל' זה ונגמס הכהן זה אלי' וז' שפי' דבריו והם הכהנים ופליהם מוטל מלות שמידת המקדש כדאי הם פליהם שצוהו יקיים מוצא שפסח עתמרו נבואה בנ"ח כ"ר ויבחרו גזרעם נאמנים בכל פיר לכ"ו. כל זה כתבתי מה ירושלים סיום יום ב' פ' נשא ד' סיון ת"ח לספירה שנת תרמ"ז. וסא"ת במדומים כי קודם שחגלותי לכתוב כתב זה אמרתי בלבי מי יתן כי הקב"ה יהי מרחם באנפם כי מסכים לכל מש"כ כאן ויהי' היום בשמי ברכה חפ"י טא"ן הזמן גרמא לוח מה פה"ק וכן היה כי ירדו בשמי ברכה בשח' אשר אינו כות' כתב זה וירדו ג' ימי' ראו' ובל"ס כי אנשי ירושלים הבן שא"ל לאבי מה נשגחה היום הזה מכל חמי"ט. וכן היה י"ב אייר בשנת' המכת' להג'ל' וכת' אני מאמין אם יסכים ירד הוי' גשמי ברכ' ובשח' שא"ל טיבת המכתב פתאום התחיל לירד גשמי ברכה הוי' שפ"ה ותחילה היה היום כשמש בלתיים. ומשן כי יטל להיות שאלא מי שיקונו למלחמה ומחלוקת על הל' הגו עוזרי אותם בלאהרה טרדאם כי הקב"ה ישמך למוי' טו' ובקדושתו ל"ט כל האומר אין פרלה ומיניו פסחים ל"ג נחמק בהלכה אין בגזרת פ"פ, סוד זמן הגאולה בנבואי פה"ק שנת תרכ"ט נגלה לי פי' פ' בישע' כ"א ט' צ' בצד גמ' כשישאר מחלק' ר' שנים מספר שג"ה הייט שנת תרמ"ו טוב ראיתי בח"ח קן אחרא אלף תרמ"ה. וז' היטב לפיל דף י"א י"ב דיכול להפזר האחישה ול' דבשחו וחל"ח במעוה זו כמס"ס פי"ב אמר שמר כ"י. כעת באו פה"ק אנשים מחינן ויש בידם כתב ידן בשם האר"ל וסגנון גאולי בא כשישאר מחלק' ר' מספר השנה או בעתו. וסימן א' שיעורו בל"י לשלוח מרשית השנה ועד אחרית שנה. ואח"כ כתיב והי' אם שמש חשמתו ודרש בספרי ובמדרש נשא פי"ד כמסמרות כמסמרות ט' אם שמש מפי קטן כחמש מפי הקב"ה ח"ל. והיה אם שמש חשמתו אל מלתי כו' ותמות מנין מפי קטן. והסוד כי שם פ"ב דזיס יבא ויע כתוב על פ"ב תיבות דוהיה אם שמש ופל תיבות אל מלתי כתוב ב' שמות מה"ש לל"ה. והם שורש שמות מס"ה הל' הזמן פת"ש האר"ל שער בגלגלים דף מ"ו הייט בענין הג'ל' וכלקמן דאריכו' : יום ב' פ' פתח שלחתי הכתב עם התקון הגמ' לדעום ה' האבה בלבי ובוכה לפני הקב"ה שהוא ותר מנמי מלחמה גדולה כו' ה' התפללתי פשה אור' ל' טובה וי"ראו בשם קיום הוא שיחגלה אור ממשים כי התיק אתי. אח"כ אור ליום ג' י"ו תמוז ישבתי לפני טהל מערבי ללמוד במעוה זו לחרך איזה קושיות מה"ג ר"ס אב"ד דק"ק בריילוב. ובשח' פויני ירד פמוד אש משמים על מקום המקדש וזור למקומו למעלה. אשרתי הזמן גרמא פ' פתח זה התלה להג'ל' דף י' ודף כ"א בביאור רש"מ תל"ח ד' ר"ס פ"א פ"כ ראוי שיעשו תשובה ויטבילו דא"ח ומנה ילמדו כמה גדול כח פסק החזרה לשמה.

(שיפטים ה') אורו מרח' אמר מלאך ה' (פירכ"ו אמר ברוך בשליחתי של קה"ה) ארו ט' כי לא באו לשורת ה' בבגדיו פ"ט' כניכול כמי שהוא עמד את ישראל כשאר את השביעה עכ"ל. וזמנה כפי' לשן לשורח ה' והסוד כי כן בגל ויר דור מי שמתעט ע"פ החירה לשורת ישראל זה שליחותו של הקב"ה ויג' לעשות ככ"ו. ושי' האר"ל פנה אבותיו עזרת בניתי הוי' שמים הוי' בניתי עזרתי. ויש סס הוי' המפרש הרי כ"ו הוית כסוד משה או כ"ו עדה שומרים כ"ל כ"ד עדה ליום ג' עדה כהנים ועל כל עדה טרה סס הוי' הרי כ"ו הוי"ח לעזר"ה ה' במעוה זו דיקא וכ"ל בשם קנא דבי ח"י כל סוד כירת דבורה וברק כסוד מלכה זו כירד חרונ' אפיין וזכר ואתמך דף ר"ט דף פ"ר פ"ט זה והמשר המאמר שם הן עוד היום גדול וטרך אריכותי וכבר כתבתי י"ב אייר שנה זו לה"ג הזמן והמשוב פה"ק ח"ו שרדך לקרא היום לכל הכהנים ולויים האמלאים מה ולומר להם הוו יודעים שנתחדש הלכה ואחם יזינים לקיים ככל ר' הספר. ויכתוב הסמחון ושורר לב כל הרבנים גדולים וקטנים בר' כשפות הארץ שיאשרו ויקיימו דברי אמת בעופל ממש ולעזר לבות כלל אח"כ שיעמרו בנפשם ובגופם ובמאורם לקיים כל ד' הספר מוש מהר כדי שיכתבול הגזרות רעות ט' ומלא מנבאר למ"ו וכל הגרות שגברו בשנים אלו שגשרו כמה ס"ח וביזה במו"ל ט' מי הגורם לכ"ו הרבנים הרבאיים שדבריהם נשמעים כמו מלך ויש א' כי כלל אח"כ מוכנים לקבל דא"ח כאשר ינו הראשיים אך מיוחד א"ל לקבל ב"כ א"כ מי הגורם ט' ובפרט הראשיים שבידועים והראש שדראשיים . פי הרבנים שמה"ל אם יגיע להס' ד"ת הם טרודים ובהשקפה א' אומרים מסתמא יש בירושלים רבנים מסתמא אין בדת' ממש . חפ"י שגאמת אין הלקו אחס. ואני אין דברי נשמעים כמ"ג והממת המסכן כו' ותמוה א"כ האיד יתקיים ומלט ט' ובכ"כ צריך לפרש ומלט לשון ומלט לייט שיקבלו דא"ח כדי שיתקיים ומלט הפיר: וסא"ת במדומים כי אין רצוי להזכיר שם לשון ביש על ישראל ובפרט על ח"ה שדור. אך משום פקוח נפשות הגני לקיים מוכיח אדם פי"ט פרט' .

דא גזרא דאורייתא בצירוף קוב"ה ושליחתי ובכח קדושת מורה שבכתב ושכפ"ס ובצירוף אבותינו הקדושים ישיני חברון ורעין קדישן אברהם יצחק וישקב משה ואהרן יוסף דוד ושלמה וס' רבוא נביאים ס' רבוא מארי שחניחין תנאים ואחרונים ככלל ובפרט ירמי' הנביא הכהן פ"ה ורבי' הכהן וכל יחבאיים ותנאים ואחרונים שזכרו בספר זה לירוש דבריהם וס' רבוא דמלאכין פלאין ותתאין ככלל ובפרט מיכאל רבא דירושלים כהן ובבדיל רבא דציון לוי (בח"י תילים קל"ז) וכל מלאכים שומרי המקדש כו' גזרתי ומשבים אני בשם ה' אלקי ישראל לכל חמני ומנינו אשר בשם רב יקרא וכן גזרתי בגזירה המורה הג'ל' כי כל אשר בשם רב ורבי יקרא יכתוב הסמחו של תיקון הגר"ה הנזכר בספר ולשלוח לי תומ"י תשובה בני דואר הראשון. וכן כל רב בפירו ובפרט הראשיים אשר דבריהם נשמעים כמו מלך וכשוא יאמרו בפייהם לכלל און קדישים הוו יודעים כי נחמדש הלכה טו' ואחס צריטס לקיים בטועל ממש ככל ד' הספר ושיפמחו בגופם ובנפשם ומאורם טו' כ"ל וכן הרבנים פה פה"ק טו' כ"ל דק מי שיש לו פירכה יכתוב לי כ"ל אם שמש מוטב ואם לאו יסא טו' כ"ל ויבחרו שלומים נאמנים בכל פיר ופיר שיאסו ממקום לעקום לקבן הסמנות מכל אשר בשם רב ורבי יקרא ויקטו הסמנה כד השליח ועוד הסמנה לשלוח לי. ובכל פיר יבחרו כהנים לויים הידועים להם אשר על מ"ס פליהם וינדבו לבס לבוא לירושלים